

PARAULES PER A CARLA GARCÍA PÉREZ, FMIV, I LA SEUA CORT D'HONOR

Fallera Major Infantil de València, Carla García Pérez; Excel·lentíssim senyor Joan Ribó i Canut, alcalde de València; Il·lustríssim senyor Pere Fuset i Tortosa, President de la Junta Central Fallera; Cort d'Honor de la Fallera Major Infantil de València; Fallera Major de València i Cort d'Honor; digníssimes autoritats; Reina Infantil i Bellea del Foc Infantil de les festes germanes de Castelló i Alacant; Falleres Majors Infantils i Presidents Infantils de les Falles de València; fallers i falleres; amics i amigues, bona vesprada.

Sóc fallera des que tinc memòria. Ma mare, Lola, sempre va ser una fallera sense tratge ni “peineta”, però amb un profund voler cap a esta festa que em va transmetre; per això, entre altres coses, és per a mi un honor estar hui ací amb vosaltres. Un honor i un orgull poder dedicar-vos estes lletres. Moltes gràcies, Pere, per haver pensat que ho podria fer.

Què guapíssima que estàs, Carla! Que sàpigues que m'encisa el color que has triat per al teu vestit. Els colors que triem parlen molt de la nostra personalitat, i el teu és com tu: vibrant i dolç, elegant i alegre, un esclat de vida.

Saps què? El primer que vaig pensar quan et vaig conèixer va ser: Quina xiqueta més bonica! Connectarem de seguida quan vàrem parlar del teu amor pels balls regionals, de la teua passió per la gimnàstica esportiva i pel *MasterChef*. Com ho sentiu: a Carla li agrada molt elaborar rebosteria junt a la seua família i mimar i acaronar els seus peluixos; en té vora trenta!

Quan ens coneguérem, em dedicà un d'eixos somriures amplis tan seus, que són capaços d'il·luminar tot el carrer de Ramiro de Maeztu. Perquè eixa és la senya d'identitat de Carla, el seu somriure amb olor de mar, amb regust d'amistat, poble i festa, a bona gent de Camins al Grau, a tendresa i joia, a música i alegria, a l'aire fresc i net, a llibertat sentida i viscuda quan va en la moto amb el seu pare. Així és Carla, una xiqueta feliç. I això es nota.

Recordes quan parlàrem? Et vaig dir que escoltaràs moltes vegades allò de: Viuràs un somni, un any molt especial. Gaudeix del moment. Coneixeràs molta gent i sentiràs, com ningú, el caliu del món faller. Fes pinya amb la teua Cort... Són idees i frases repetides al llarg dels anys, sentiments viscuts per moltes Falleres Majors; però no per això deixen de ser certes. Una Fallera Major, com tu, sempre està envoltada d'amor i de bones vibracions. I no sols de la teua família, d'Alfonso, Vanessa i Laura; sinó també de la teua falla, Ramiro de Maeztu-Lleons, i d'eixe exèrcit de vicepresidents i vicepresidentes, assessors i assessores, xofers, acompanyants i del mateix Pere. Cuida'ls a tots i a totes, perquè, igual que tu, estan deixant el seu temps i la seua ànima pel bé d'esta festa nostra tan meravellosa, i perquè tu i la teua Cort pugueu gaudir d'esta preciosa bogeria. Quan els veges, dóna'ls un bes i un abraç de la meua part. Ho faràs? Gràcies.

I parlant de bones vibracions, no em podia oblidar de la teua Cort d'Honor. Voleu que juguem a un joc? Algú sap el lema de la falla infantil que enguany es plantarà a la plaça de l'Ajuntament? La dels artistes Ceballos i Sanabria? És la dècima que planten en esta plaça. I, com tot el que fa esta parella d'artistes, és preciosa.

Si no ho recordeu, ho diré jo: El lema és “Saps qui sóc?”. Parla de persones rellevants vinculades a la nostra terra i que tots hauríem de conèixer, honrar i respectar.

No vaig a desvetllar ara el seu contingut. Algunes figures vosaltres ja les heveu vist quan anàreu a visitar el taller dels artistes. Vos convida a tots que la visiteu quan estiga plantada i gaudiu d'ella. Promet ser fantàstica.

Així que, aprofitant el lema de la vostra falleta, vaig a proposar al públic un joc. El joc de “Saps qui sóc?” Jo nomenaré algun tret d'alguna xiqueta de la Cort d'Honor i vosaltres m'aneu a dir de qui es tracta. Vos done dos segons i dos opcions -hem de ser ràpids-. Si, al cap d'eixe temps, no ho heveu endevinat, la xiqueta de qui parlem es posarà en peu. Comencem?

Li agrada molt la música i balla molt bé, encara que l'esquí no se li dóna malament. Martina o María?

És molt nervioseta, però una delícia. S'ha llegit tots els llibres de *La Diversión de Martina*. Amelia o Cristina?

Molt activa i somrient. I, perquè no para i és molt vibrant, l'encisen les *masquetaes*. Carla Sahuquillo o Begonya?

Quan va a la perruqueria de Carles, la lia. És una *showgirl*, encara que sempre té temps per a fer manualitats. Sara o Natalia?

És molt *happy*. El seu estat natural és el somriure. No riu ningú com ella. Blanca o María?

Toca el piano i és molt esportista i lectora. Cristina o Claudia?

És una apassionada del ballet i ho fa molt bé. De major vol ser pediatra. Sara o Claudia?

Li encanta girar-se per a parlar amb Carla. Va a classe de teatre perquè vol ser actriu. Begoña o Carla Sahuquillo?

És campiona d'Espanya de gimnàstica rítmica i serà una gran cuinera. Blanca o Claudia?

Ací tenim una teatrera. La seua falla ha sigut premiada en moltes ocasions en el concurs de Teatre Faller. Carla López o Gabriela?

La més xicoteta però amb el cor més gran. Li encanta la guitarra i vol ser mestra. Cristina o Claudia?

Li agrada pintar, dibuixar, escriure poemes, ballar i passar temps a la falla. Gabriela o Sara?

Enhorabona. Heu jugat molt bé a la nostra particular versió de “Saps qui sóc?”. I per qué? Perquè sabeu que la Falla és un element indispensable en la nostra Festa. Tant que, sense ella, no hi hauria res. No es poden concebre les Falles sense l’obra d’art que li dóna nom. Per això cal mimar-la, acaronar-la i sentir-la com una cosa pròpia. Segur que la majoria de vosaltres ha vist l’esbós de la vostra falleta infantil; doncs, no estaria malament que participàreu en la *plantà*, que tinguéreu cura d’ella; perquè en cada falla hi ha engabiada una il·lusió, una idea, un sentiment.

Nostra festa és tan gran que ja no és nostra, encara que sempre ho diem. No, no és nostra, perquè, uns senyors que saben molt de coses importants llegiren uns papers on es contava el que eren les falles i, després d’haver-lo llegit, digueren: “Esta festa és tan especial i tan única, que anem a decretar que passe a ser propietat de tota la Humanitat”. Així tots els habitants del planeta Terra són responsables d’ella i tenen l’obligació de cuidar-la perquè no es faça malbé i puga ser un llegat per a les persones que visquen ací els segles venidors. I, com és un tresor valuós, cal protegir-lo. I cal protegir-lo també perquè va ser una herència que ens deixaren les persones que visqueren ací abans que nosaltres. Això es diu ser “Patrimoni Immaterial de la Humanitat”.

Són moltes les mans que ajuden a fer que les Falles celebren any rere any l’arribada de la primavera.

I, per això, ara vaig a ensenyar-vos una paraula màgica. Una paraula que direm amb les mans. Esteu preparats?

Esta paraula és universal i no es pronuncia, es fa. Una paraula màgica que obri totes les portes i tots els somriures. La paraula és “gràcies” i es pronuncia així.

Ara anem a fer-la rodar, agraint a totes les persones que treballen de valent per a fer cada dia més gran la nostra festa.

Prepareu les mans, que comencem.

- Als artistes fallers, que creen màgia amb les seues mans i fan d’una falla un esclat de llibertat: Gràcies!
- Als músics, que omplin d’alegria els dies de falles: Gràcies!
- Als indumentaristes i perruquers, que preserven el llegat de la roba i del pentinat que ens identifica: Gràcies!
- Als pirotècnics i a les pirotècniques, que expressen amb llum i soroll el que sentim: Gràcies!
- Als cossos de seguretat i als bombers, perquè cuiden de nosaltres en els dies bojos de març: Gràcies!
- A tots els que dignifiquen el teatre fet per fallers i preserven la nostra llengua: Gràcies!
- A tots els que, alguna vegada, s’han deixat l’ànima en un ball regional valencià: Gràcies!
- A tots els que, des d’una falla, treballen per la solidaritat i la justícia social: Gràcies!

- A tots els fallers i les falleres que, amb el seu treball desinteressat i el seu esforç, fan possible esta gran festa: Gràcies!
- Als mitjans de comunicació i a totes les persones que organitzen, coordinen i posen la seua passió perquè tot estiga com cal i que puguem gaudir de les falles: Gràcies!
- A les vostres famílies per fer créixer en vosaltres la llavor fallera. Gràcies!
- I, per últim, gràcies a tu, Carla, i a la teua Cort d'Honor, perquè esteu desenvolupant de meravella el vostre càrrec d'ambaixadores d'esta festa que ens apassiona. Gràcies!

Moltes vegades, he parlat amb algunes Falleres Majors d'un poema que m'agrada molt. El poeta és Konstantin Kavafis, i parla d'un rei que comença un viatge molt perillós cap a la terra d'Ítaca. Vosaltres, Carla, començàreu el vostre viatge particular una nit de setembre, a la Fonteta, i, ara, esteu navegant cap al vostre destí. Però, com diu Kavafis, el més important no és arribar-hi, sinó gaudir del viatge, dels ports on atracareu, de les persones que coneixereu, dels llocs que visitareu. No tingueu por, perquè este es un viatge màgic. I, quan, per fi, arribeu a la vostra Ítaca particular, on les flames facen cendra el vostre somni, estareu plenes de sensacions, de sentiments i d'emocions que no vos podrà llevar ningú. No oblideu mai que ser feliç és una decisió. Que esteu on haveu d'estar. Que no hi ha cosa més important que el present. On som i estem. I no oblideu tampoc que el més important no és arribar a port, a la setmana fallera, sinó enriquir-se de tot el que ens aporta el camí de la vida, el vostre camí com a representants de tots els xiquets i xiquetes fallers.

La felicitat no residix tant en tindre moltes coses, sinó en donar. Compartir ens fa més feliços. La gent que no ens coneix no s'explica que les falles puguen durar dotze mesos. Però vosaltres sabeu molt bé que una falla és altruisme pur. És desfer-se del "jo", per a treballar pel "nosaltres". És estar tot l'any planificant per a sentir la satisfacció del resultat d'un bon treball en equip. Una falla és la família que elegim.

I la nostra família fallera està plena de bona gent. Si tanqueu els ulls, segur que vos ve al cap la imatge d'algú. Jo, ara mateix, estic pensant en una dona de la meua falla, Borrull-Túria. I, per això, vull que donem les gràcies a les dones falleres que són un poc més que una "peineta", que tenen un paper actiu i de gestió en les falles. Que ens demostren que una fallera pot ser més que una figura decorativa i que pot ser subjecte actiu, amb veu i vot. Les dones tenim molt a fer i a dir. El camí és llarg, però cal recórrer-lo sense por. Les Falles són festes on homes i dones han de treballar junts, creixent en respecte, igualtat i dignitat. Tots, homes i dones, som el motor de la festa, el que la fa rodar i créixer, el que la fa tindre el respecte i la consideració de ser propietat de tota la Humanitat.

Per a acabar, vaig a ensenyar-vos una altra paraula màgica molt poderosa. Haureu d'utilitzar-la amb molta cura, perquè, quan la pronuncieu, esclatarà la primavera, omplint de vida, soroll, olor i joia tot el que es pose al seu abast. Voleu que vos la mostre? Anem allà.

Ja sabeu quina paraula és? Exacte! FALLA!

Vos la regale. Guardeu-la i utilitzeu-la sempre que vos entre la tristesa. Esta paraula fa olor de família, de vesprades al Casal, d'abraçades i de coets.

Carla, carinyet, et desitge tota la felicitat del món. Gaudiu, xiques. Viviu cada instant com si fóra únic, perquè ho és. Que res no puga entelar esta joia que sentiu hui. Vosaltres esteu per damunt de tot açò. Les Falles estan per damunt de tot açò. Perquè el més important de la Festa són les persones, els fallers i les falleres. Perquè la verdadera essència es troba dins de cada Casal, en cada junta, en cada vegada que ens reunim per a decorar la carpa, per a fer una paella, en cada xocolate amb bunyols que mengem amb companyia i en cada llàgrima que vessem quan la falla es crema.

Hui és el vostre dia, el vostre any feliç. Balleu al son de la festa, amb els braços oberts i l'ànima plena.

Carla, que res ni ningú no et lleve eixe somriure tan bonic que hui resplendix als teus ulls i a la teua cara.

Moltes gràcies per escoltar esta vella fallera.

Bona nit.